

Werner Mücher

De tentwoning

Goed samengevoegd en verbonden

'De tabernakel (= tentwoning) zult u maken van tien tentkleden; van getweerd fijn linnen blauwpurper, roodpurper en scharlaken, met kunstig geweven cherubs zult u ze maken. De lengte van elk tentkleed zal achtentwintig el zijn en de breedte van elk tentkleed vier el: eenzelfde maat voor al de tentkleden. Vijf van de tentkleden zullen verbonden zijn aan elkaar, en nog eens vijf tentkleden zullen verbonden zijn aan elkaar. Ook zult u blauwpurperen lussen maken op de rand van het ene tentkleed aan het einde, aan het ene stel, en evenzo zult u doen op de rand van het laatste tentkleed aan het andere stel. Vijftig lussen zult u maken op het ene tentkleed en vijftig lussen zult u maken aan het einde van het tentkleed, dat tot het andere stel behoort, zodat de lussen tegenover elkaar staan, de ene tegenover de andere. En u zult vijftig gouden haken maken en de tentkleden aan elkaar door de haken verbinden, zodat de tabernakel één geheel is.'

Exodus 26:1-6

Het maken van de tabernakel

Er is een bijzonderheid bij de instructies voor de bouw van de tent van ontmoeting in Exodus 25 tot 30. In aansluiting op de beschrijving van de ark, de tafel voor de toonbroden en de gouden kandelaar met zijn zeven lampen (Ex. 25), volgt het onderste dekkleed, dat evenals de tentwoning zelf wordt aangeduid als de 'tabernakel' (Ex. 26:1). Het was dus een speciaal onderdeel van de tent van ontmoeting, dat dezelfde naam droeg als de eigenlijke woning.

Wat was dit voor dekkleed? Het bestond uit tien tentkleden, waarvan er telkens vijf aan elkaar werden genaaid. Zo ontstonden er twee tapijten, die door vijftig

blauwe lussen en vijftig gouden haken stevig met elkaar waren verbonden. De afmeting van de tentkleden was elk 28 bij 4 el, dat is ongeveer 14 bij 2 meter. Telkens werden er vijf kleden samengevoegd, zodat het hele dekkleed uit twee delen bestond. De tentwoning vormde toch één geheel, doordat de delen vast aan elkaar waren verbonden door de lussen en de gouden haken.

De stoffen die gebruikt werden voor de kleden

De afzonderlijke tentkleden waren gemaakt van 'dubbeldraads fijn linnen en blauwpurperen, roodpurperen en scharlakenrode wol. U moet ze maken met cherubs erop, werk van een kunstenaar' (HSV). Dit is allereerst een beeld van Christus Zelf in de eenheid van Zijn heerlijke Persoon en de verschillende facetten van Zijn volkomen mensheid:

1. Fijn linnen. Dit spreekt van menselijke gerechtigheid. Zo is de bruid van het Lam bekleed met rein, fijn linnen, dat de gerechtigheden van de heiligen voorstelt (Openb. 19:8). In de tabernakel is het allereerst een beeld van de reine mensheid van onze Heer als de volmaakte Dienstknecht. Zo beschrijft *Markus* Hem in zijn evangelie. De andere drie stoffen werden geborduurd in het fijne linnen.
2. Blauwpurper. Blauw is de kleur van de hemel (vgl. Ex. 24:10). De saffier die hier wordt genoemd is een blauwe edelsteen, 'zo helder als de hemel zelf'. De hemelse heerlijkheid werd zichtbaar in het leven van Christus hier op aarde. Hij is de Mens uit de hemel (1 Kor. 15:47). De Zoon des mensen die op aarde leefde, was tegelijkertijd in de hemel (Joh. 3:13). Zo beschrijft *Johannes* Hem in zijn evangelie.
3. Roodpurper. Koningen droegen vaak gewaden van roodpurper (Jer. 10:9). De Heer Jezus is de Koning der koningen (Openb. 17:14; 19:16). Dat betekent dat Hij boven alle koningen wereldwijd is geplaatst. Het evangelie naar *Lukas* toont ons hoe Hij als waarachtig Mens tot alle mensen is gekomen.
4. Scharlaken (of: karmozijn). Dit is een beeld van aardse glorie, waarop de natuurlijke mens zich verheft. Bij de reiniging van de melaatse en bij de bereiding van het reinigingswater moest deze stof echter worden verbrand (Lev. 14:4; Num. 19:6). De Heer Jezus moest sterven in het vuur van het

gericht, waarbij Hij als een worm werd vernederd (Ps. 22:7). Letterlijk staat hier scharlaken¹ (worm). Zo vinden wij de Heer in het evangelie naar *Mattheüs*, het evangelie van de verworpen Koning. Alleen hier staat vermeld dat de soldaten Hem een scharlakenrode mantel omdeden (Matt. 27:28).

Ingeweven cherubs

Bovendien waren er cherubfiguren ingeweven in de tentkleden. Als engelen gezien worden door mensen, hebben ze de gedaante van mannen (vgl. reeds Gen. 19). In Openbaring 4:7 vinden wij de cherubs echter als levende wezens, vol ogen van voren en van achteren: het eerste was een leeuw gelijk, het tweede een kalf, het derde had het gezicht van een mens, en het vierde was een vliegende arend gelijk. In het boek Openbaring zijn de levende wezens symbolen van Gods eigenschappen, zoals die zich manifesteren in Zijn regering, die immers door middel van engelen wordt uitgevoerd.

Dezelfde kenmerken vinden we trouwens in het leven van Christus, zoals dat in de evangeliën wordt beschreven: de leeuw vinden we in *Mattheüs*, het kalf of het rund in *Markus*, de gedaante van een mens in *Lukas*, en de vliegende adelaar bij *Johannes*. De vier stoffen geven dus samen een beeld van de veelzijdige heerlijkheid van de Zoon des mensen, evenals de cherubfiguren. Bovendien is Hij als Mens boven de engelen geplaatst (Matt. 26:53; Hebr. 1 en 2).

Het dekkleed met de cherubs erop lag over de hele tent van ontmoeting, en dit werd gezien door de priesters die het heiligdom betraden. Als men naar boven keek, zag men de kunstig geweven cherubs. Er kwam nog een iets groter kleed van geitenhaar overheen, alsook een dekkleed van roodgeverfde ramshuiden, en daarover een vierde dekkleed van zeekoeienhuiden (Ex. 26:7, 14).

¹ Hebr. *tola*, dit woord komt 43 keer voor in het Oude Testament en wordt 35 keer vertaald door *karmozijn*, zevenmaal door *worm* en eenmaal door *purper*.

Typologische betekenis voor ons

De tent van ontmoeting met het heilige en het allerheiligste is ook een beeld van de hemel, waarin Christus na het volbrengen van het verlossingswerk met Zijn eigen bloed is binnengegaan (Hebr. 9:12). Als wij vandaag geestelijk gesproken het heiligdom binnengaan, worden wij door de diverse kleuren van het onderste dekkleed herinnerd aan de heerlijkheden van Christus, zoals die ons in de evangeliën worden voorgesteld.

Maar wij weten ook dat onze positie als gelovigen nu *in Christus* is. Joden en heidenen zijn één gemaakt in Hem door het geloof in Zijn naam. Allen die Hem als hun Heiland kennen, vormen samen Zijn lichaam op aarde, en Hij is het verheerlijkte Hoofd in de hemel. In Hem zijn wij vast met elkaar verbonden, zoals de tweemaal vijf tentkleden tot één geheel waren gemaakt door de vijftig lussen en gouden haken. Dit doet ons denken aan Efeziërs 2:13-16, waar wij het volgende lezen:

'Maar nu, in Christus Jezus, bent u die vroeger veraf was, nabij gekomen door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, die die beiden één gemaakt en de scheidsmuur van de omheining weggebroken heeft, toen Hij in Zijn vlees de vijandschap, de wet van de geboden die in inzettingen bestaat, tenietgedaan had, opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen, vrede makend, en die beiden in één lichaam met God zou verzoenen door het kruis, terwijl Hij daardoor de vijandschap gedood heeft.'

Samengevoegd in Hem

Wanneer Joden en heidenen zich bekeren en tot geloof komen, worden zij in Christus tot één nieuwe mens gemaakt. Wij zijn leden van Zijn lichaam geworden. Het wonder van dit samengevoegd worden zien we al op de Pinksterdag, toen ongeveer 120 discipelen in Jeruzalem bijeen waren en de Heilige Geest over hen werd uitgestort (Hand. 2:1-4). Misschien mogen we een verband zien tussen de 50 dagen na Pasen tot Pinksteren, en de 50 blauwe lussen en gouden haken. Alle ware gelovigen zijn vast aan elkaar verbonden door dit blauw, de kleur van de hemel, en het goud van Gods heerlijkheid.

We lezen diverse malen in Exodus 26:1-6 dat de tentkleden aan elkaar waren verbonden of waren vastgemaakt. Dat geeft symbolisch aan dat wij als christenen

onafscheidelijk aan elkaar zijn verbonden in Christus (zie hiervoor o.a. 1 Kor. 12:12-27; Ef. 2:21; 4:16 en Kol. 2:19). Als dit dus onze nieuwe positie in Hem is, zouden wij ons dan niet beijveren om ook in de praktijk de eenheid van de Geest te bewaren in de band van de vrede (Ef. 4:3-6)? Het is één ding de Heer Zelf te bewonderen in Zijn heerlijkheid en van Hem te leren, het is nog iets anders om dat *samen* te doen en ons *samen* ervan bewust te zijn dat wij één zijn met Hem en Hem mogen eren.

